

עלון מס' 122

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת כי תשא

משכן ומקדש

השראת השכינה בתוכנו, מאז ולכל הדורות, מקושרת עם העובדה של אחיזה בבית, **מעשה ידי אדם** בקרקע אלוקית.

דבר זה מתגלה **בהדרגה** (בכל – יש הדרגות, גם בשמות ובתארים אלוקיים!) **בתחילה, יש משכן – ואחר כך - מקדש**, "ועשו לי מקדש" היא המצווה לכל הדורות, והיא מתקיימת, **במצב של שלימות העם** (מצב של בריאות ושל חירות)

[השורש של המילה 'משכן' (שכ"נ) אינה קדוש (משמש גם לדברי חולין) אבל שורש המילה 'מקדש' (קד"ש) הוא דווקא לאלוהי, ספציפי]

את בקשת משה **"ונפלינו** אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה" (שמות לג, טו) היינו 'שלא תשרה שכינה באומות העולם', צריך להבין בכך שיש **מדרגות באופנים** של "ושכנתי". **במרכז** הקונסטלציה של העמים נמצא **"הלב שבאומות"** (הכוזרי מאמר ב, לו) ולגבי הלב הזה חייבת להיות התייחדות והפליה.

בקשת משה זו, היא 'שכלול' של "ושכנתי בתוכם" - ומתוך כך מגיעה ברכה גם לאומות העולם. יש אנשים הדורשים מרחב ליברלי – הומני – קוסמופוליטי ומדגישים שכל אדם נברא בצלם אלוקים! זה אמנם נכון! אבל יחד עם זה **"אשרי עולם שאומה זו בתוכו" (לשון בעל "אור החיים" הקדוש שמות יט, ז)**

מהטרגדיה הנוראה (של מעשה העגל) התגלה השכלול הגדול של **השראת השכינה בישראל**, ומתוך **שלימות** השראת השכינה בישראל – היא **נמשכת** אל כל העמים.